

نگاهی به آثار تربیتی و معنوی برپایی روضه‌های خانگی در ایام عزاداری سید و سال

زیر این خیمه تا ابد عشق تو برپاست

نعلبکی‌های گل‌گلی در کنار یکدیگر ردیف شده بودند. جای تعارف می‌کرد. در این بین هیچ لذت و سعادت تعارف قند نشود و قندهای سفید شکسته شده. مهمان‌های روضه خانگی تعارف کند. و امروز اگر کدامان در این ایام به گونه‌ای تلاش می‌کنیم تا اقبال قبل برگزار شود، حکایتش حکایت همان مهر و تربیت مجالس روضه در دل‌هایمان کاشته شده و روضه

بوی محرم که در شهر و دیارمان می‌پیچد بر سر در هر خانه‌ای یک پرچم سیاه عزاداری خودنمایی می‌کند. پرچم‌هایی که می‌گویند اهالی خانه ۱۴۰۰ سال است عزادارند! اصلاً بخش مهمی از خاطرات دوران کودکی ما بازمی‌گردد به دورانی که دم‌دم‌های غروب دست در دست بابا و مامان به خانه همسایه یا تکیه و مسجد محله می‌رفتیم تا در روضه و سینه زنی حضرت ابا عبد... (الحسین ع) شرکت کنیم و جای روضه‌اش را بخوریم. پایان روضه‌های خانگی صاحبخانه یا یکی از اهالی محل با سینی بزرگ و رشویی که استکان‌های کمرباریک چای و

زهرا احمدزاده

خبرنگار چار دیواری

⑤ عضویت در یک گروه

ما آدم‌ها به روابط اجتماعی و اجتماع خاصی وابسته هستیم. به خصوص روضه‌های خانگی یکی می‌توانیم در آنها عضو شده و سلامت برخوردار شویم. به شرکت در این روضه‌ها همراهی تا فرزندانمان در کنار خود ما حضور داشته باشند.

کلاس درس آزادی حسین (ع) تا همیشه پررونق است

مختار ایوبی

چار دیواری

امروز دیدم پس از گذشت قریب به چهارده و نیم قرن از آن روز و واقعه تلخ در صحرای غاصریه (کربلا) کنونی) دوباره دل میلیون‌ها عاشق و دلباخته‌ها رنگ غم و ماتم به خود گرفته و محفل عزا و بیرق غم علم کرده‌اند. شهر بوی حزن و اندوه به خود گرفته و این دل مثل همیشه مهیای ماتمی بی‌تکرار می‌شود. در کنار ماتمکده حضرت دوست (سیدالشهدا)؛ قدری تعلل کردم و دستی بر آه‌ن سردی که قرار است تکیه شود کشیدم و برای تبرک به صورت زدم و بی‌اختیار به یاد مصائب آل... از ابتدا تا انتهای داستان کربلا دیدگانم را بارانی کردم. در این حین صدای سوزناکی در انتهای این تکیه در حال تکمیل شدن توجهم را به خود جلب کرد؛ مادری بود که فرشی را پهن می‌کرد و به پهنای صورت اشک می‌ریخت و پیش خود از زبان سفیر امام شهید زمزمه می‌کرد:

کوفه نیا حسین جان

کوفه نیا حسین جان

در کوفه زینب آواره گردد

خونین ز کین گهواره گردد

تو گویی کسی را از دست داده که هم خیلی برایش عزیز است و هم زمان زیادی از آن مصیبت نگذشته است.

خدایا این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست؟!

خدایا این حسین کیست که بدون در نظر گرفتن بعد زمانی و مکانی سنگ صبور انسان‌ها شده است.

خدایا این حسین که مظهر مهربانی و سخاوت و نقطه عطف دوست داشتن است، به کدامین گناه این گونه توسط شقی‌ترین اشقیایم باید کشته شود و دل‌های آسمان و زمین و هر آنچه را در میان آنهاست، داغدار کند؟

خدایا این حسین کیست که به او لقب سیدالشهدا داده‌اند؟

خدایا این حسین کیست که ماه شهادتش منحصر به خود اوست، ولا غیر.

خدایا این حسین کیست که تربتش نوشداروی جان‌های خسته‌دل و رسته از خویش است. خدایا این حسین کیست که ترسا و مسیحی را نیز چون عزیزش به حضور می‌پذیرد و تفاوتی قائل نیست.

خدایا این حسین کیست که با گذشت قرن‌ها هنوز خورشید در رگ‌های هراسان آزادی خواهی گرم، تازه، سرخ و خروشان می‌جوشد؟

خدایا این حسین کیست که هنوز کلاس درس آزادی‌اش پررونق است و آزاداندیشان را به خود جلب می‌کند؟

خدایا این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست؟

این چه شمع‌ست که جان‌ها همه پروانه اوست.

خدایا این حسین همه جان و هستی و نیستی ما و همه مظلومان جهان است. این حسین کشتی نجات بشریت در دریای پرتلاطم طاغوتیان ستم‌پیشه است. الهی این حسین و گریه بر مصائب او را از ما نگیر. یا حسین!